

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20058/2024
10.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Владиславе Милићевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Тијана Црвенковић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Градско правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 762/24 од 30.05.2024. године, у седници одржаној 10.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 762/24 од 30.05.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 762/24 од 30.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 762/24 од 30.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потрђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 10714/2022 од 20.12.2023. године, исправљена решењем истог суда П 10714/2022 од 22.01.2024. године, којом је усвојен је тужбени захтев, утврђено право јавне својине туженог у $\frac{1}{4}$ на кат.парц. .. у површини од 71м² која се води уписана код РГЗ-СКН Нови Сад 1 КО Ветерник у ЛН .., што је тужилац дужан да призна и дозволи да се на тој парцели у евиденцији непокретности код РГЗ-СКН Нови Сад 1 упише јавна својина Града Новог Сада и обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 324.554,66 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 186.613,59 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалог права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, након утврђења права јавне својине туженог на $\frac{1}{4}$ иделног дела кат.парц. ..., површине 71м² уписане у ЛН .. КО Ветерник, обавезан је тужени да тужиоцу исплати накнаду у висини $\frac{1}{4}$ тржишне вредности те непокретности, која није формално експроприсана, већ је планским документом предвиђена за јавну намену и радњама туженог практично изузета из његове државине, тако што се у природи користи као јавна површина – улица, па сходно одредбама Закона о јавној својини представљају добро у општој употреби у својини јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази. На тај начин без спроведеног управног поступка експропријације, тужилац је лишен права својине на непокретности, због чега је тужени у обавези да му исплати новчану накнаду као посебан вид заштите права на имовину, сходно члану 1. Протокола бр. 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода и члану 58. Устава Републике Србије.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема места одлучивању о посебној ревизији ради новог тумачења права, нити постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 29.12.2022. године. Вредност предмета спора побијеног дела правоснажне пресуде је 324.554,66 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правоснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић